

Gradonačelnik

KLASA: 363-01/15-09/20
URBROJ: 2117/01-01-15-2
Dubrovnik, 10. rujna 2015.

Na temelju članka 48. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi («Narodne novine», broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, i 19/13-pročišćeni tekst) i članka 41. Statuta Grada Dubrovnika ("Službeni glasnik Grada Dubrovnika", broj 4/09, 6/10, 3/11, 14/12, 5/13 i 6/13 - pročišćeni tekst), gradonačelnik Grada Dubrovnika donio je

ZAKLJUČAK

1. Utvrđuje se Prijedlog zaključka o Prijedlogu za uvođenje video nadzora na javnim površinama Grada Dubrovnika i dostavlja Gradskom vijeću Grada Dubrovnika na raspravu i donošenje.
2. Izvjestitelj o ovom predmetu bit će Miho Katičić, pročelnik Upravnog odjela za obrazovanje, šport, socijalnu skrb i civilno društvo, ovdje.

Gradonačelnik:
Andro Vlahušić

DOSTAVITI:

1. Upravni odjel za obrazovanje, šport, socijalnu skrb i civilno društvo, ovdje
2. Gradsko vijeće Grada Dubrovnika
3. Upravni odjel za poslove gradonačelnika, ovdje
4. Pismohrana

Gradsko vijeće

KLASA:
URBROJ:
Dubrovnik,

Na temelju članka 32. Statuta Grada Dubrovnika ("Službeni glasnik Grada Dubrovnika", broj 4/09, 6/10, 3/11, 14/12, 5/13 i 6/13-pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Dubrovnika, na sjednici, održanoj _____, donijelo je

Z A K L J U Č A K

3. Prihvaća se Prijedlog za uvođenje video nadzora na javnim površinama Grada Dubrovnika.
4. Tekst Prijedloga za uvođenje video nadzora na javnim površinama Grada Dubrovnika čini sastavni dio ovog zaključka.

Predsjednik Gradskog vijeća:
Mato Franković

**Upravni odjel za obrazovanje, šport,
socijalnu skrb i civilno društvo**

**KLASA: 363-01/15-09/20
URBROJ: 2117/01-05-15-1**

Dubrovnik, 19. kolovoza 2015.

**GRADONAČELNIK
Dr. ANDRO VLAHUŠIĆ**

**Predmet: PRIJEDLOG ZA UVOĐENJE VIDEO NADZORA NA JAVNIM
POVRŠINAMA GRADA DUBROVNIKA**

**Vijeće za prevenciju kriminaliteta i remećenja javnog reda Grada Dubrovnika na svojoj
sjednici 22. srpnja 2015 utvrdilo je PRIJEDLOG ZA UVOĐENJE VIDEO NADZORA
NA JAVNIM POVRŠINAMA GRADA DUBROVNIKA.**

**Ovakav prijedlog pripremljen je i temelji se na pozitivnim iskustvima drugih gradova u
Republici Hrvatskoj koji su već donijeli ovakvu odluku svjesni složenosti problema koje
donose problemi kriminaliteta, prijetnje terorizma, remećenja javnog reda i mira,
prometnih prekršaja. Ovim prijedlogom bi se povećala opća sigurnost građana.**

ZAKLJUČAK

**Utvrđuje se PRIJEDLOG ZA UVOĐENJE VIDEO NADZORA NA JAVNIM
POVRŠINAMA GRADA DUBROVNIKA i prosljeđuje Gradskom vijeću Grada
Dubrovnika na raspravu i donošenje.**

S poštovanjem,

**Miho Katičić, dipl. oec.
pročelnik**

VIJEĆE ZA PREVENCIJU KRIMINALITETA GRADA DUBROVNIKA

**PRIJEDLOG ZA UVOĐENJE VIDEO NADZORA NA
JAVNIM POVRŠINAMA GRADA DUBROVNIKA**

Dubrovnik, srpanj 2015. godine

1. UVOD

Grad Dubrovnik predstavlja jednu od najpoželjnijih turističkih destinacija u Hrvatskoj, ali i u Europi i svijetu. Posljednjih godina Dubrovnik je postigao status jedne od pet najvažnijih destinacija na Mediteranu, što ga čini jednim od najzanimljivijih i najposjećenijih gradova, odnosno luka za kružna putovanja ovog dijela Europe. Turisti, prvenstveno putem organiziranih izleta, obilaze povijesne i kulturne znamenitosti grada Dubrovnika i tijekom 2014. godine, prema statističkim podacima Turističke zajednice, Grad Dubrovnik je posjetilo oko tri milijuna stranih gostiju. Pored toga, Grad Dubrovnik je mjesto koncentracije administrativnog aparata lokalne samouprave te državnih institucija i mjesto na kojima se okuplja najveći broj građana s područja te jedinice lokalne samouprave. Uz objekte za obavljanje poslova lokalne i državne uprave, nalazi se i veliki broj novčarskih ustanova, ugostiteljskih i drugih objekata uslužnih djelatnosti, u kojima se tijekom cijelog dana okuplja veliki broj građana.

Neizostavni dio svakoga administrativnog središta su parkovi i šetnice, parkirališta i javne garaže uz trgovačke centre i stambene četvrti, uređene plaže, dvorišta srednjih i osnovnih škola te fakulteta, na kojima se često okupljaju osobe pretežito mlađe životne dobi, a među kojima se nalaze i možebitni počinitelji nedopuštenih radnji, dok se u noćnim satima na istima okuplja i značajan broj osoba kriminalnog ponašanja. Kaznena djela i prekršaji, odnosno inkriminirane radnje se u pravilu mogu događati bilo kada i bilo gdje, no ako je inkriminirana radnja izvršena na javnom mjestu odnosno javnoj površini dostupnoj svim građanima, javnost reagira burno i na najmanje štetne događaje. Prepoznale su to brojne ustanove i institucije te su i same u sklopu aktivnosti povećanja sigurnosti dale ugraditi sustav video nadzora. Grad Dubrovnik je u suradnji s Policijskom upravom kamere postavio na ukupno 23 lokacije. Uz Pile i Lužu prvenstveno se radi o dječjim i športskim igralištima.

Pored jačanja subjektivnog osjećaja sigurnosti, i to što video nadzor preventivno djeluje na počinitelje kaznenih djela i prekršaja, kao pozitivan primjer može se i navesti uvođenje video nadzora u više gradova u Hrvatskoj. Tako npr. u gradu Zagrebu, prometno komunalno redarstvo pomoću nadzornih kamera sprječava nastajanje divljih odlagališta otpada, kontrolira prometnice, nadzire očuvanje zelenih površina, naplaćuje i kažnjava korištenje parking mjesta za vozila. Zahvaljujući korisnim snimkama video nadzora, policija je kazneno djelo postavljanja eksplozivne napravu na „Trgu bana Josipa Jelačića“ (što je u javnosti unijelo nemir i stvaranje osjećaja nesigurnosti, stvarajući privid da se radi o aktu terorizma) brzo riješila, čime se učvrstilo povjerenje građana u policiju, a kod možebitnih počinitelja sličnih kao i drugih djela izazvalo otklon i podiglo razinu rizika da budu otkriveni i uhićeni.

Grad Split je kamerama za nadzor brzine pokrio sve brze ceste koje vode u grad i iz grada, što je rezultiralo značajnim smanjenjem počinjenja prekršaja vožnje nepropisnom brzinom, smanjenje broja prometnih nesreća i broja stradalih osoba. Slični pozitivni primjeri su i postavljanje video nadzora u gradu Solinu, Zadru, Rijeci, Varaždinu i Virovitici, gdje se nakon uvođenja video nadzora u velikom postotku smanjio broj kaznenih djela provalnih krađa i oštećenja imovine.

Uzimajući u obzir i izuzetno veliki broj turista koji godišnje posjete Dubrovnik te relativno skorou gradnju Pelješškoga mosta, koja će značajno povećati propusnost ne samo za stanovništvo i turiste nego i za pojedince koji se bave kriminalnim aktivnostima (trgovina drogom, osobe koje se bave džeparenjem i drugi), nameće se potreba većeg nadzora javnih površina i na području grada Dubrovnika.

2. ANALIZA RAZLOGA ZA UVOĐENJE VIDEO NADZORA

2.1. ANALIZA STANJA

Iako Grad Dubrovnik slovi kao jedan od izrazito sigurnih gradova, ipak smo svjedoci povremenih ekscesnih situacija koje su s vremena na vrijeme uznemiravale javnost i potencijalno utjecale na osjećaj sigurnosti građana. Vandalizam koji uključuje krađu zastave „Liberetas“, oštećenje Orlandova stupa, lomljenje i krađu Orlandova mača su također dio događanja koji su građani doživjeli burno te su se jedno vrijeme vodile novinske polemike i rasprave o „oštećenju simbola Dubrovnika“. Više je primjera tuča i tjelesnih napada o kojima smo mogli čitati u novinama, s nerijetko i težim zdravstvenim posljedicama za žrtve takvih događanja.

Grad Dubrovnik svake godine izdvaja značajna financijska sredstva za sanaciju dječjih igrališta, koja noću često oštećuju najčešće alkoholizirane grupe mladih ljudi, a visina materijalne štete na drugim javnim površinama nastala sličnim aktivnostima pojedinaca i grupa također nije zanemariva. Krađe, incidenti pa i vandalizam događaju se na javnom gradskom prostoru.

Godišnje na području grada Dubrovnika se dogodi oko 840 različitih kaznenih djela, od čega najviše (550) kaznenih djela protiv imovine, 33 kaznena djela protiv života i tijela, 15 protiv javnog reda i drugih. Značajan broj kaznenih djela posebno protiv imovine, protiv javnog reda, pa i kada oduzmemo kaznena djela protiv života i tijela koja se događaju u krugu obitelji, događaju se upravo na području povijesne gradske jezgre te od predjela Pila do ulice Petra Krešimira IV, a ne treba zaboraviti ni incidente koji se događaju u javnom gradskom prijevozu.

Štetna događanja na ovakvim prostorima kod građana i medija stvaraju sliku o neučinkovitoj lokalnoj samoupravi i nefunkcionalnoj pravnoj državi, odnosno stvara se privid da se takve stvari događaju češće nego što to stvarno jesu. Među štetnim događanjima moramo posebno naglasiti i prometne nesreće, koje zbog svojih posljedica predstavljaju i jedan od značajnih javno zdravstvenih problema, jer predstavljaju najveći uzrok smrti i invaliditeta kod mladih ljudi. 61% svih nesreća i 78% nesreća u kojima sudjeluju pješaci u Dubrovačko-neretvanskoj županiji događa se upravo na području grada Dubrovnika.

U zadnje tri godine na području grada Dubrovnika (Mokošica, Sustjepan-Lozica, pa dionica do mjesta Orašac) dogodilo se ukupno 958 prometnih nesreća, od čega 107 nesreća u kojima su sudjelovali pješaci. 389 nesreća (40%) uzrokovali su mladi vozači u dobi od 18-24 godine, od čega su 3 mlade osobe smrtno stradale, 31 je zadobila teške a 111 lakše tjelesne ozljede. 8 ih je bilo pod utjecajem alkohola ili droga.

U prometnim nesrećama (107) u kojima su sudjelovali pješaci, 3 osobe su poginule, 31 pješak je zadobio teške a 39 lakše tjelesne ozljede.

Od ukupnog broja pješaka koji su sudjelovali u prometnim nesrećama 51 osoba je u dobi od 50-80 godina. Samo u 2014. na području grada Dubrovnika poginule su 4 osobe od čega 2 pješaka, 47 osoba je zadobilo teške i 110 osoba lakše tjelesne ozljede. Prema podacima od zadnje 3 godine, prometne nesreće na području grada Dubrovnika, najčešće se događaju u ulici: Iva Vojnovića (69), Andrije Hebranga (62), Vladimira nazora (49), Obala S.Radića (36) i Branitelja Dubrovnika (28).

S obzirom na sve prisutniji problem nedovoljnog broja policijskih službenika, odnosno njihov nedostatak u odnosu na postojeću sistematizaciju, posebno onih s adekvatnim obrazovanjem, stručnom spremom i potrebitim iskustvom, uređenje područja uvođenjem video nadzora javnih prostora predstavljao bi veliki iskorak u unapređenju rada policije. Pored utroška radnog vremena, povećala bi se i interventna sposobnost policije, odnosno mogućnost pravovremenog reagiranja na pojave koje se izravno odražavaju na stanje sigurnosti, obzirom da bi jedan policijski službenik mogao nadzirati istovremeno više javnih prostora.

Za naš grad to je posebno značajno za prometovanje tijekom ljetnih mjeseci, jer bi pravovremena, ciljana i efikasna intervencija na tom planu značajno smanjila poznate nam gužve i napravila još jedan iskorak na unapređenju prometa u gradu. Osim primarnih željenih efekata postigli bi se i drugi pozitivni „halo“ efekti, ponajprije kroz podizanje razine osjećaja osobne sigurnosti građana, te jačanja povjerenja u rad policije. Čak štoviše, obzirom da bi reakcija na inkriminirane događaje bila brza i učinkovita, policija bi unatoč manjem broju ljudi mogla biti prisutna upravo na onim mjestima i u vrijeme kada je njezina prisutnost na tim mjestima najpotrebnija, čime bi značajno povećala svoju ukupnu učinkovitost, a time i sigurnost građana.

Prijedlog lokacija na koje je potrebno locirati nadzor određuje se temeljem službenih evidencija policijske postaje Dubrovnik, no isti će se mijenjati sukladno pojavnosti neželjenih događaja na području grada Dubrovnika.

3 CILJEVI PROJEKTA

3.1. OPĆI CILJ PROJEKTA:

Podizanje ugleda/imidža grada kao sigurne turističke destinacije i sprečavanje i/ili smanjivanje materijalne štete na objektima, odnosno inkriminiranih radnji na javnim površinama, te povećanje sigurnosti u prometu.

3.2. SPECIFIČNI CILJ:

5. smanjenje dojava građana o narušavanju javnog reda i mira,
6. smanjenje oštećenja i uništenja materijalno tehničkih sredstva lokalne zajednice od općeg interesa (povijesne znamenitosti, komunalna oprema i sl.),
7. smanjenje imovinskih kaznenih djela (oštećenje tuđe stvari, drskih krađa i sl.),
8. smanjenje nanošenja tjelesnih ozljeda,
9. brža i učinkovitija intervencija svih hitnih službi,
10. smanjenje učestalosti zastoja u prometu tijekom ljetnih mjeseci i incidentnih situacija,
11. smanjenje broja ozlijeđenih i umrlih osoba te
12. smanjenje broja prometnih nesreća.

3.3. CILJANE SKUPINE:

Lokalno stanovništvo i posjetitelji javnih površina, vozači i pješaci.

3.4. NOSITELJI AKTIVNOSTI:

Ured načelnika, policijski službenik za nadzor i planiranje – prevenciju.

3.5. PARTNERI U PROJEKTU:

UNUTARNJI: Policijske postaje na čijem terenu se bude provodio projekt, Odjel za tehniku i policijska službenica za odnose s javnošću

VANJSKI: Tijela lokalne samouprave gradova i općina.

4. EVALUACIJA PROJEKTA

Vrednovanje rezultata projekta provodit će se kroz:
Evaluaciju procesa, kontinuirano praćenje i vrjednovanje svih aktivnosti na razini Policijske uprave dubrovačko-neretvanske te definiranje spornih situacija,
Popis javnih površina, odnosno drugih mjesta gdje je postavljen sustav tehničke zaštite video nadzora,
Informacije sa postajnih područja o nedopuštenim radnjama na mjestima koja su pokrivena video nadzorom,
Anketiranje građana te upućivanje daljnjih prijedloga lokalnim vlastima,
Praćenje i analizu statističkih pokazatelja na svakoj lokaciji posebno,
Zaključnu evaluaciju svih zacrtanih ciljeva ovoga projekta iz svake navedene aktivnosti te Povratne informacija javnosti kroz medijske napise.

Predsjednica Vijeća za prevenciju kriminaliteta:

Matija Čale Mratović dr.med. specijalist školske medicine

OBRAZLOŽENJE:

PRAVNA OSNOVA ZA USPOSTAVU VIDEO NADZORA JAVNIH PROSTORA

Pravilnik o načinima i uvjetima obavljanja poslova privatne zaštite na javnim površinama

čl. 3.

Poslovi privatne zaštite na javnim površinama jesu poslovi tjelesne i/ili tehničke zaštite koji se obavljaju sukladno važećim propisima koji uređuju djelatnost privatne zaštite, a kojima je svrha podizanje razine opće sigurnosti ljudi i imovine na javnim površinama.

čl. 11.

Provedba tehničke zaštite obavlja se sljedećim sredstvima i napravama te sustavima tehničke zaštite:

- ugradnjom sustava video nadzora s pohranom videozapisa (u daljnjem tekstu: video nadzor)
- ugradnjom specijalnih rampi, ograda i drugih tehničkih elemenata kojima se sprječava ulazak motornih vozila na javne površine
- korištenjem ručnog detektora metala

čl. 13.

(1) Vlasnik video nadzora, kao i snimljenog materijala je jedinica lokalne samouprave i odgovorna je za njegovo održavanje, ispravnost i funkcionalnost te zakonito korištenje video nadzora

(2) Pisanu obavijest da se prostor štiti video nadzorom jedinica lokalne samouprave dužna je istaknuti na vidnom mjestu na javnoj površini tako da je mogu vidjeti osobe koje ulaze na šticeći prostor javne površine iz svih smjerova.

čl. 14.

(1) Jedinica lokalne samouprave dužna je čuvati materijal snimljen videonadzorom najmanje 168 sati na mediju na kojem je pohranjen, a na pisani zahtjev tijela nadležnog za provođenje kaznenog progona, radi korištenja u kaznenom ili prekršajnom postupku, dužna ih je predati bez naknade.

(2) Snimač na koji se pohranjuje materijal snimljen videonadzorom javnih površina i snimljeni materijal moraju biti smješteni u šticećem prostoru jedinice lokalne samouprave na način da se osigura zaštita od neovlaštenog pristupa, korištenja ili otuđenja snimača odnosno snimljenog materijala.

(3) Šticeći prostor jedinice lokalne samouprave mora imati odgovarajuću kontrolu ulaska/izlaska u/iz prostora na način da se svaki ulazak/izlazak osoba pisano evidentira.

(4) Snimač mora biti u posebnom kućištu koje je mehanički učvršćeno za podlogu (zid, pod), a snimljeni materijal koji nije pohranjen na samom snimaču već na drugom mediju (CD, DVD, VHS) mora biti smješten u ormaru s otvaranjem putem sigurnosne mehaničke ili numeričke brave.

(5) Pristup štićenju prostoriji i snimaču smije imati samo čelnik jedinice lokalne samouprave ili osoba koju on za to ovlasti.

(6) U štićenom prostoru u kojem je smješten snimač mora biti ugrađen sustav videonadzora koji se sastoji od najmanje jedne videokamere rezolucije minimalno 480 TVL, a snimača 4 CIF (704x576) odnosno više od 400 TVL.

(7) Iznimno, u slučaju da se snimke s videokamera pohranjuju na memorijske kartice, tvrde diskove ili na druge medije koji se nalaze u kameri ili pored kamere, navedeni mediji moraju biti smješteni tako da su nedostupni neovlaštenim osobama.

Zakon o privatnoj zaštiti

čl.43.

(1) Tehnička zaštita osoba i imovine provodi se tehničkim sredstvima i napravama uz primjenu raznih oblika tehničkog štićenja, a osobito:

- protuprovalne i protuprepadne tehnike,
- zaštite od nedopuštenog pristupa u štićene prostore.
- zaštite od unošenja eksplozivnih i ionizacijskih i inih opasnih tvari,
- zaštite od iznošenja odnosno otuđenja štićenih predmeta,
- zaštita prilikom obavljanja poslova osiguranja i pratnje novca, vrijednosnih papira i dragocjenosti

(2) Tehnička zaštita iz stavka 1. ovoga članka provodi se unutar štićenog perimetra objekta, na javnim površinama te prilikom obavljanja poslova osiguranja i pratnje novca, vrijednosnih papira i dragocjenosti.

Pitanje privatnosti

U provedbi projekta je posebno potrebno razraditi i pitanje zaštite privatnosti, budući da se pri protivljenju uvođenja javnog video nadzora kao razlog najviše ističe zaštita privatnosti. Pri tome jasno treba ukazati da se u konkretnom slučaju radi o postavljanju video nadzora na javnim površinama, zbog čega je kontradiktorno isticati prigovor kršenja privatnosti.

Privatnost sama po sebi pretpostavlja nešto što je ograničeno samo za jednu osobu, te usko vezana za kuću i dom ili privatne prostorije, gdje se građanin može ponašati na način koji će drugim ljudima biti tajna i nepoznat. Normalni građanin izlaskom na javnu površinu ne može očekivati, niti traži privatnost, jer „pristaje biti viđen“.

Međutim, građanin se treba zaštititi s precizno razrađenim sustavom korištenja podataka pribavljenih video nadzorom, pri čemu se ti podaci mogu koristiti samo iz navedenih razloga zbog kojih se video nadzor i postavlja (čl. 14. Pravilnika o načinima i uvjetima obavljanja poslova privatne zaštite na javnim površinama).

Jasno treba ukazati da se video nadzor uspostavlja isključivo radi prevencije kažnjivih radnji, radnji koje su štetne za veliku većinu građana, u čijem je interesu smanjenje ili eliminiranje takvog ponašanja, te se samo u tom interesu video nadzor i može koristiti.

Centar

Intencija pozitivnih propisa, kao i postojećih nacrtu zakona, posebno o javnom redu i miru, polaze od pretpostavke da je centralni sustav video nadzora u nadležnosti lokalne uprave i samouprave, koja bi bila obvezna policiji dostavljati obavijesti i podatke u vezi s evidentiranjem kažnjivih radnji.

Budući da lokalna uprava i samouprava ima obvezu financiranja postavljanja video nadzora, ustroj centra video nadzora bilo bi dodatno financijsko opterećenje, pa bi takvo rješenje predstavljalo kočnicu razvoja video sustava.

Sukladno već postojećoj odluci Ravnateljstva policije ustroj centra potrebno je realizirati u prostorijama policije u okviru operativnih dežurstava.

Na taj način, uspostava centra ne bi zahtijevala dodatna financijska sredstva (prostor i kadrove), pri čemu bi se na najpovoljniji način mogao razraditi sustav korištenja podataka pribavljenih video nadzorom, te tako eliminiralo možebitne negativne efekte u odnosu na zaštitu građanskih prava.

Također, ustroj centra u sustavu policije, sam po sebi predstavlja okolnost koja omogućava brzu i učinkovitu reakciju na kažnjivo postupanje.